

תורה אור השלם
1 השב תשיב לו את
העבוט כבא השמש
ושכב בשלמתו וברכך
ולך תהיה צדקה לפני יי
אלהיך: דברים כד יג

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

(א) שבעות מג; (ב) שם מד.
פסחים לא; גיטין לו.
קדושין ח; א [ע' חוס'
[ב"ב, ד] לעיל כט. ב"ק ט;
שבעות מד. נדרים לג;
[ה] כ"ל שוה, ו [בכורות
מט; ו, ו] [ב"ב ד; ו]

קתא. צית יד (שבועות
אבד קתא דמגלא
אבד אלפא זוזי. דסנר
קציל. אצל כל זמן שסן

אלא לרב יוסף מי מבעיא למימר תנאי דר' חלעזר לית ליה דרב יוסף: בשומר אבידה דכולי עלמא אית להו דרב יוסף. כלומר דבה הוא דדחיק לאוקמי מילתיה בתנאי תנאי אכל רב יוסף ואמר קר רבי אליעזר נמי קאי כוותי היכא דליכא מנזח כגון שומר חסד, וברא רבינו יוחנן דהוה דא דאכל אפי' אפי' מנזח:

בזרעו יצאנו כדמסקו ולא כדבר יוסף דק"ל כרצה ופליגי בדשמואל
אף מה שנגד המשכון דמחיה טעם יפסיד כיון דלית ליה לדשמו
המשכון והא דקמיני תמניתיני שומר שבר לאו דוקא דהא האי לישראל
בגיניה ואביה ולא בזונסין א"נ תמניתיני איירי בדשו

רבותי, עצמא בית זהו דשמואל. בפרק שזעזע הדיונים (שזעזע דף מ: וס' ד"ה חמ"ה) פירך לשמואל מדתן קלע הלויתך עליו ושהל היה שזע והלע אומר לא כי אלא שזע דייגים היה שזע חייב ואחמי לימא הא קצלתה וגרם בספרים וכן פ"י בזווגרם

רַיָּמָא רבב יוסף תנאי היא. פייס בקונטרס דרבה ודאי היא ולעיל פירשמי צפרק שני (דף עט. עט.) ושם ד"ה והיו) דרבה ודאי נלאו תנאי ומוקי פלוגתייהו בדשמואל וכולי עלמא אית להו דרבה אכל לבד יוסף כי נמי פליגי בדשמואל ר' אליעזר דלאו כוותיה: במלוא

 $\cdot(\mathbb{W})$